

DEBRECZEN NAGY-VÁRADI

H I R D E T Ő .

Hirdető, szépirodalmi és vegyes tartalmu közérdekű hetilap.

Előfizetési díj:

Egész évre helyben s vidékre . . . 4 frt. Évenyodre . . . 1 frt.
Félévre . . . 2 „ Egyes példány . . . 10 kr.

Hirdetések jutányos árért közölletnek, külön mindannyiszor 30 kr helyegdíj mellett.

Szerkesztői iroda Debreczenben: Nagy-u. t. 1609. sz. a.

Nagy-Váradon előfizetések és hirdetések felvételnek NURICSÁN PÉTER fűszerkereskedésében.

A nyilttérben magán és pártérdekű czikkeket őrös árért elfogadunk.

Ugy-e gazdag Magyarország!?

Mondjátok meg, hol találtok
Egész földön annyi gabnát,
Mint itt nálunk, annyi vadat
S annyi kövér szarvasmarhát!
Ugy-e gazdag Magyarország!?

Hallottátok a közmondást:
Több hal, mint víz a Tiszában;
Melyik föld dusább ménesben
S termékenyebb rónaságban!
Ugy-e gazdag Magyarország!?

Ha sok és jó borról van szó:
Minden más hon odább mehet;
Tokaj, Ménes s még ezer hely
Kivivta az egri nevet.
Ugy-e gazdag Magyarország!?

Ezüstjéről, aranyáról
Meg van mondva régesrégén:
Annyit nem látsz álmaidban,
Sem nem hallasz a mesében.
Ugy-e gazdag Magyarország!?

Oly sok szép lány, mennyi itt van,
Nincsen sehol a világon
S melyik meghal: csillag leszen
Belőle a mennyországon.
Ugy-e gazdag Magyarország!?

Hirben, névben, dicsőségben,
Elszántságban, vitézségben
Még nőinek sínesen párja
Az egész föld kerekében.
Ugy-e gazdag Magyarország!?

Ámde ha kell pártoskodni:
Oh ezt különösen tudja;
Ebben még a pártos agyal —
Sereget is fölülmulja! . . .
Ugy-e gazdag Magyarország!?

Városv Mihály.

Vallomások kávé mellett.

— Önelbeszélés. —

— Kihallgatta: Bodossy Pál. —

Mindom önnek Gunda! az egy csöppet sem volt jó
öntől, hogy Czihergelődy Ambrusnak kiadta házuktól
az utat.

Ki látott olyan dolgot!, kérőnek kossarat adni, csak
azért, mert nem törődve az az illem-szabályaival — mint
ön érinté — ribizlimártás szín keztyükben merte meg-
kérni az ön kezét.

No Gunda! higgye meg, hogy ez igen tévesztelt é-
zékenykedés volt, főleg az ő n korában, a midőn már kez-
tyűtlen kezeknek is okvetlen át kellett vala kezét adnia.

De persze! önök leányok, ma mindannyian ugy tul-
finomulvák, miszerint divatos ruhát, cvikkerek, keztyük,
laktopányok hordásától teszik függővé a férfi, szeretetre-
méltóságát, minőségét stb. Azt hiszik ma önök leányok
mindannyian, hogy az olyan ember, kinek nics tyuk-
szeme: nem is lehet gavallér, szeretni való. De az ég-
re kérdem! nem lehet-e a nő boldog, vagy boldogított, tyuk-
szem viselő ember nélkül is?!

Lássá Gunda, én már 16 éves koromban szerelmes
voltam. Nem jól beszélek 15 éves valék. — Ugyan hol
jár az eszem!: 14 éves voltam Gunda; 14!

Képzelve csak: volt egy őrnök atyámnak, — ki is-
pán volt egy most már minden vagyonából kiagarászódott
földesurnál. Maga a földesur: rut vörös ember volt; neje,
ah! az valóságos angyal; gondoljon ön fekete fűrtőket
lenvirágszínű szemekhez, s egy akkora kicsiségű zácskát
mint — mit is mondjak no?! — épen negyedrés-
nyi volt mint az öné. — A kezeiről nem is szólok mert
az ismét oly parányi volt, mint egy 7 éves kis leányé.
— Angelának hitták; kimondhatatlanul illett is hozzá ez
a név; s valóban mondom önnek, szép hölgyet Angelá-
nak nem nevezni: véteknék tartom, bűnnék Gunda! —
Az efféle nevekkel: Teresa, Mártha, Börsca, Gunda, ugy
vagyok, mint a kicsi csésze fehérkávával: ki nem áll-
hatom!

No persze! mert hiszen ha kávé akar lenni, le-
gyen az: sok.

Mint mondtam, az őrnök atyámmal szolgált, illető-
leg ott lakott nálunk. Szőke volt, mint a tengerhomokja,
s örökké kék rokkban járt, sárga pitykével. kucsmát
viselt vakvarju tollal ékítve, ingujja fodros, termete da-
liás. Ha tánczolt! — oh ha tánczolni látta volna Gunda!
Süvöltős Zoltánt, — mert így hitták — rögtön eszt
veszté vala.

Egy napon valami ünnepélyt rendeztek az ud-
varban, hova mi is hivatalosak lettünk.

— Elmentünk.

Ugy tudom, minthogy ma kedd van, hogy én
tarlatán ruhát viseltem rózsaszín ékítéssel, s három-
szegletre menő fodorral, mik záradékaikban eleven ba-
raczk-virágokkal szegélyeztettek.

Mikorra mi megérkeztünk, már ott voltak a Kasz-
nár lányai.

Kiállhatatlan dőlőfős teremtsékek! pedig minden
héten kétszer ettek köleskását, — nem tejben Gunda!
hanem . . . borzadjon! . . . vízben főzve.

A nagyobbikat Mártának hitták. A kisebbik
Lujza volt.

Mártha valami mezeinyulszerű selyem ru-
hában begyeskedett; Lujza meg az anyja szoknyájából
rögtönzött ruhában pilléskedett volna, de nem igen
mert mozogni, félén, hogy kilátszik a slicce mögül,

hogy fehér alsó képében valami sárga posztó szoknya kándikál kifelé róla.

— Asztalnál az inok mellett foglaltam helyet, mi nagyon természetes is volt, miután szerelmes voltam bele.

(Folyt. köv.)

A végzet.

Beszély.

(Folytatás.)

— Irta: Margitay Dezső. —

— Meghiszem! mert ő csak sebeket látott; hanem én! — Oh barátom! a te ibolyádban mosolygó végzet, hamis végzet, valóságos kujon végzet álálkodott reám; tekinca csak alá s te is meg fogod látni azokat a kőkény szemeket, melyek arra teremtvék, hogy egy férfi végzetét intézzék. . . . De ni ni! hiszen már nem áll ablakunk alatt! Ugyan hova tűnhetett oly hamar? Ha esetleg nem itt, nem a te körödben volnék s poharam félig nem volna a lángoló sötétpiros nedvvel. . . .

— Oho! hiszen te úgy beszélsz, mintha kettőnk közül én volnék a boldog vőlegény. —

— Mit tesz az? hát egy vőlegénynek nem szabad meglátni egy virágáros leány szemeit? —

— Intézd e kérdést menyasszonyodhoz; —

— Nem úgy végzet uram! Abból ugyan semmi sem lesz, hogy tanácsodat kövessm, mert félek, hogy . . .

— Juliád féltékeny is tud lenni tudományos elmékedeséi között? —

— Oh a tudományosság csak sajtáság, míg a hiuság, ingerlékenység maga a nő. Nem hiszem ugyan, hogy elég szerencsés volnék Julia féltékenységet fölébreszthetni; de miután ő is nő s így hiu saját személyes tulajdonaira, azt hiszem, nem nagyon nyilvánosan fogna reám mosolyogni, ha megtudná, hogy vőlegénye az irántai hódoló bámulat mellett még holmi virágáros leányféle fekete szemeit is rá ér megbámulni. —

— Tessék uraim; wondhatom igen szépek és tüdek, s ily rückerceket kivültem még senki nem is árul, -- hangzott e perczen a két beszélgető mögött nyájas női hang. — Vagy e rózsabimbóska itt; gomblyukba tűzve kitűnően veszi ki magát.

Mindkét ifjú meglepetve fordítá vissza fejét s egy csinos kis virágáros leányt pillantának meg asztaluk végénél, ki a kosárájába elhelyezett virágcsokrok közt változtatva, félig eltakará hosszú barna pilláival hamiskás tűztől ragyogó fekete szemeit, mintha tudta volna, hogy a kis helyre összeszorult sugarak égetőbbek, mint a szabadon szétterjengők. —

Lehet, hogy tudta is ezt a kis pajkos, ámbár arca olyan tüde és ártatlannak látszott, mintha Bartholemi di Set Marco egyik Madonna képétől kölcsönözte volna vonásait.

De hát mit bizonyít a látszat? hisz a tigris is milyen szép egy állat, s aztán mégis harap!

— Tessék uraim! Kedveseik kétszeres örömet fognak érezni látásukkor; mert a leányok szeretik a szép virágokat is.

(Folyt. köv.)

Vegyes.

— **A szépművészeti bizottság** városunkban hírszerint megalkult. Ha ez való: ajánljuk e bizottság figyelmében a „Bika” vendéglőnek nagygyú utcai vonalat, ahol a járdán undor, — az utca közepén levő sár lagunán elakadás nélkül nem járhatni. —

— **A jogász segély-egylet** alapítókéje javára e hó 17-én megtartott táncvizigalom fényesen sikerült.

— **A légszusz fogasztás** 1873. évken a várost magát terhelőd 22,890 frt 42 kr árunkal lett kitüntetve.

— **Révész** Imre „Magyar prot. egyházi és iskolai figyelműző”-jének 1874. évi I. füzeté megjelent. E becses szak-közlönyt nem birjuk eléggé ajánlani t. cz. olvasóink figyelmébe.

— **A kertész- és ügyvéd** egyleteknek ma alakuló — illetve közgyűlése leendő. —

— **Biztos tudomás.** Egy budapesti czég ajánlott levele, melyet bizonyos bécsi urhoz intézett f. hó 16-án a kö-

vetkező megjegyzéssel érkezett vissza: — „Czimzett 1873. évi december 5-én d. e. meghalt, s mostani lakása ösmerelein.

— **B. József Kálmán**, a „Salome” című színmű szerzője „Missaline” cím alatt 5 felvonásos drámat írt, melynek erkölcsi alapja nincs ugyan, hanem azért eléggé triviális egy darab.

— **Polgári házasság.** Dr. Farkas Benő Komárom-megyei főúrnosa s izraelita vallású, Molnár Berta urhölgyével polgári házasságra kívánván lépni, annak megkötése végett Bécsbe ment. Különös helyzet, mikor az ember Bécsbe kénytelen menni, hogy boldog lehessen.

— **Papp Lajos** or. gyűl. képviselő a legutóbbi pártalakulások alkalmával a Tiszapárttól a középárhoz térven át, e lépését választói előtt indokolni kívánta. Beszéde bevezető után, barátja Kovács Izra, egy jeles tehetségű férfiú szót emelt Papp mellett s kijelenté, hogy ő helyesli annak elhatározását. Később azonban a képviselőt biza akarván kísérni, az uton oly dühös örület szállta meg, hogy társai kénytelenek lettek őt a szerkérhez kötni. Azt állítják, hogy lelki furdalások adtak volna erre okot, a miért hogy eddigi politikai állását a baráti viszony fontartása végett feladná. — Hát még ilyen lelkiösmeretes párt-ember is léteznék Magyarországon, hol minden változandó, de legkivált a politikai meggyőződés?

— **Bismark tudni akarja: mire szavaz?** A napokban herceg Bismark választókerületének gyűlthelyére a Café Heringbo ment s midőn a gyűlésterembe akart lépni egy kortes állt előle, markába nyomván valami czédulát. Az államférfi megtekinté a kezébe nyomott lapot s látja arra szép tisztán felnyomva, hogy az szavazaticzédula és pedig a Hasencléver névvel kitöltve. „Hohó; barátom! nem olyan könnyen megy az!” — szól a naiv korteshez. — Megengedi ön reményem, hogy kissé gondolkozzam, mielőtt szavaznék? —

— **Hogy fognak lopni?** Budapest egyik tekintélyes ékszerészénél beszélgetett az ékszerészszel egy jól öltözött középkorú idegen ur közel az ajtóhoz. Épen azt adta elő, hogy Londonból — az ő biztos tudomása szorint — egy tuczei zsebmetsző fog e napokban megérkezni fővárosunkba vendégszerésre s jaj lesz annak, kit azok előlűtöl találnak. „De már engem ugyan nem lopnak meg — szól az ékszerész, — ha még tiszser ügyesebbek lesznek is.” — Hej, de furfangosok ám azok! — „Furfangosak? Csak nem veszik körül magokat köddel, mint a mesében van? — Nem, de azért mégis meglopják öntis, ha akarják. De hát hogy fognak lopni? — Hogy? Hát például megragadják azt a karékét, így ni, aztán illa berek nádak erek . . . s a beszélgető nagyobb felvilágosítás okáért kirohan az üzlet ajtaján, kezében a karékkel. Az ékszerész csak mosolygott eleinte, hanem 10 percz múlva kezdte gyanítani, hogy aligha meg nem lopták. Szalad az utcára; tekintget föl és alá, de nem pillanthatja meg azt, kit keres. „Vigye örög! már látom, hogy komolyan ellopta 200 frt értékű karékemet; pedig hát még csak nem is angol. Hanem, megyek s feljelentem a rendőrségnek; — s úgy tőn a miként beszélé, hanem még ekkoráig sem karék, sem angliusz.

— **Egy csók mint jutalom.** Naggyváradon egy hölgy ki emléktárczáját elveszté, a becsületés megtalálónak egy csókot ígér jutalmul. Nem fél-e, hogy valaki rá találja mondanai a jutalomra, hogy „mit oly könnyen adnak nem lehet értékes.”

— **Színház.** Vaszárnap: „Peleskei notáriusz.” Hétfőn „Tell Vilmos” opera. Kedden: „Essex gróf” dráma. Szerdán „Leteries vicomte” vígjáték 3 felvonásban. Csütörtökön: „Az éjféli vonat” vígjáték 2 felvonásban; először, és „A dajka” vígjáték. Szombat „Mathild” dráma 5 felvonásban. E hétnék is volt udjónsága: „Az éjféli vonat.” Igaz, hogy e két felvonásos kis vígjátéknak sem mesőjében, sem kompoziciójában, sem jellemzéseiben, végre pedig helyzeteiben sincs semmi új, semmi kiváló, hanem azért, minthogy udjónság volt s minthogy semmi olyas nincs benne, mi a néző közönség morális érzékét sértette volna (mi pedig a francia udjónságoknál nem mindennapi dolog) eléggé alkalmas volt arra, hogy az est egyrészt kellemessé tegye: Ez alkalommal legyen szabad — habár e tárgy szorosan véve a színházi szemle rovatába nem tartozik is — megemlíteni azon szomorú és leverő tény, hogy a városi tanács által a színházi kölcsön tárgyában tanácskozással végett kiküldött bizottság, a kölcsönt megtagadandónak véleményezte, s hogy e tanácskozással hangoztatva lőn, miszerint a debreczeni színház magán igazgatóságának adassék ki, ha magát saját jövedelméből fentartani képtelen. Mi, magyarok Európa népei között a legbuzgóbb hazafiatnak birtetjük magunkat — szájjal; hanem, ha tette kerül a dolog, ha áldozni kell nemzetiségünk fentartásáért, akkor sehol sem lehet bennünk megtalálni. Politizálni, pártszendvedélylél hulltlen dikcióni. cz. a mi gyenge oldalunk, hanem ha irodalmunkat, művészetünket kell pártolni, akkor — akkor — a krahodl panaszokodunk, — pedig, édes magyarom! korteskedhetsz, dikiézőzhatsz ám te, ha irodalmad, művészeted aláújjad, — a dikiéző nem ment meg téged a haláltól. A nemzeteknek létjogot egyedül a szellemi előrehaladás ad. Ha színházunk magán igazgatóságának fog átadatni, majd várhatunk elég lármát, hanem valódi művészetet, művelvet — azt Debreczenben hasztalan keressük. Istén óvjon bennünket e visszahanyatlástól!

Beküldetett.

Minden betegnek erő és egészség gyógyszer és költség nélkül:

Revalescire Du Barry Londonból.

Az izletes Revalescire du Barry gyógytápszer, elűz minden betegséget, melyek az orvosságnak ellenállnak; u. m. gyomor, — ideg, — mell, — tüdő, — máj, — mirigy, — nyák-hártya, — lélekzési, — hólyag és vese fájdalmakat, gümőkort, hasmenést, aszkórt, asthmát, köhögést, emészthetlenséget, du- gulást, hideglelést, szédülést, vértolulást, fulzugást, gyomor- emelygést és hányást még a terhesség ideje alatt is, diabete- st, bükört, elsóványodást, cizut, köszvényt, sápkórt. Kivonat 75'000 bizonyítványból oly gyógyulások felől, melyek minden orvosságnak ellenálltak:

Minden betegnek egészség az izletes Revalescire du Barry által, mely gyógyszer és költség nélkül a következő be- tegségeket távolítja el: gyomor, — ideg, — mell, — tüdő, — máj, — mirigy, — nyák-hártya, — lélekzési, — hólyag és vese- fájdalmakat, gümőkort, aszkórt, asthmát, köhögést, emészthet- lenséget, dugulást, hasmenést, álmatlanságot, gyengeséget, arany- erot, vízibetegséget, hideglelést, szédülést, vértolulást, fulzugást, emelygést és hányást még a terhesség ideje alatt is, diabete- st, huskomorságot, elsóványodást, cizut, köszvényt, sápkórt. Kivonat 75,000 bizonyítványból oly gyógyulások felől, melyek minden orvosszernek ellenálltak:

74,670. számú bizonyítvány.

Bécs, 1872 április 13.

Hél hónapja már, hogy a legvigasztalanabb állapotban va- lék. Mellhajban és idegfájásban szenvedtem annyira, hogy nap-ról napra láthatólag fogytam, s annak következtében hosszabb ideig gátolva voltam tanulásomban. Az ön csudatjes Revales- cireje felől hallottam, azt használtam és biztosítom ön, hogy az ön izletes és tápláló Revalescirejének egy havi használata után tökéletes egészségben és megerősödvé érzem magamat, annyira, hogy a legcsökélyebb reszketés nélkül képes vagyok

a tollat vezetni. Kötelezve érzem magamat, hogy ezen aránylag igen olcsó és izletes tápszer mint a legjobb orvosságot minden szenvedőnek ajánljam, s maradok tisztelője:

Teschner Gábor,
a nyilvános magasabb kereskedelmi tanoda hallgatója.
73,668. számú bizonyítvány.

Mitrovitz, 1871, április 30-kán.

Táplálóból a husnál, felnőtteknél és gyermekeknél ötven- szeresen megtakarítja árát az orvosságokban.

Ára 1/4 fontos bádog szelenczékben 1 ft. 50 kr. 1 fontos 2 fr. 50 kr. 2 fontos 4 frt. 50 kr. 5 fontos 10 frt. 12 fontos 20 frt. 24 fontos 36 frt. Revalescire kétszersült, szelenczékben 2 frt. 50 és 4 frt. 50 kr. Revalescire csokládé por és táblács- kaalakban 12 csészére 1 ft. 50, 24 csészére 2 frt. 50; 48 csé- szére 4 frt. 50 kr., poralakban 120 csészére 2 frt. 50; 288 csé- szére 20 frt. 576 csészére 36 frt. Kapható Barry du Barry és lársául, Bécs, Wallfischgasse nr. 8 valamint minden városban gyógyszerészek és fuzerkereskedőknél is; a bécsi ház minden vidékre posta-utalvány, vagy utánvélt mellett is küld.

Magyarországban kapható a következő helyeken és urak- nál, Ara d, Tones és társai; Debrecczen, Mihálovics István, gyógyszerár a kigyóhoz; Dun-a-Földvár, Nadhera Pál; Eszék, Dávid Gyula gyógyszerész; Maros-Vásárhely, Fogarasi Demeter J.; Pest Török József gyógyszerész; Szék-es-Fehérvár, Diabella György; Temesvár, Quiriny Albert városi gyógyszerár, Wersetz, Fischer Mórincznál.

Kihuzott lotteria számok. 1874.

Buda, 16 janár: 56. 11, 50, 1, 65.

Debreceni plazzi kőzépár, mérőben. 1874. Jan. 13.
Buza 6 90. Kétszeres 600. Rozs 490. Árpa 290. Zab 200.
Tengeri 380. Kőles 540. Kása 180. 1 zsák burgonya 200. 1 mázsa szalonna 32 — 33 1/2 — 33 frt. Háj 1 mázsa 36 — 37 — 38 frt.

Bécsi bürze Jan. 9 Ezüst 107.90 Arany —.

Felcélós szerkesztő s kiadó Báthory Sándor.

Tiszavidéki és arad-temesvári vasut.

MENETREND, 1873. november 16-tól további intézkedésig.

I. Bécs és Pestről Kassa felé.

	6. p.	6. p.	6. p.
Bécs ész.v.ind.	8 — este.	8 30 reg.	6. p.
„ áll.v. „	8 20 „	8 45 „	
Budapest „	7 30 regg.	6 26 este.	
	1, 2, 3. oszt.	1, 23 4. o.	3, 4. o.
Czegléd „	10 18 reg.	9 18 este	4 — reg.
Szolnok „	11 22 „	10 26 éjjel.	6 16 „
P.-Ladány „	2 — déln.	1 52 „	1136 „
Debrecczen „	3 51 „	4 30 reg.	2300 „
Nyíregyh. „	5 39 „	7 48 „	(érk.)
Szerencs „	8 4 este	11 27 „	1, 2, 3. o.
Niskolcz „	9 25 éjjel	1 51 déln.	8 reg.
Kassa érkező	11 51 éjjel	6 este	11 43 déln.

IV. Kassáról Pest és Bécs felé

	6. p.	6. p.	6. p.
Kassa indulás	1, 2, 3. oszt.	1, 2, 3, 4. o.	6. p.
„ „	3 — reg.	9 20 d. e.	6 1 regie
Niskolcz „	7 42 „	1 41 d. u.	9 21 „
Szerencs „	8 53 „	4 14 „	(érkező)
Nyíregyh. „	10 43 déln.	7 17 este.	3, 4. o.
Debrecczen „	12 43 déln.	10 12 éjjel.	3 25 d. u.
P.-Ladány „	2 24 „	12 22 „	6 29 este
Szolnok „	4 54 „	4 40 reg.	12 14 éj.
Czegléd érke.	5 49 „	5 59 „	1 49 „
Pest „	8 31 este.	8 45 „	
Bécsi ész.v.ér.	6 3 reg.	6 9 este.	
„ áll.v. „	6 20 „	6 24 „	

II. Bécs s Pestről Arad s Temesvár felé.

	6. p.	6. p.	6. p.
Bécs ész.v.ind.	8 — este	9 30 reg.	6. p.
„ áll.v. „	8 20 „	8 45 „	
Budapest „	7 30 regg.	6 26 este.	
	1, 2, 3. oszt.	1, 2, 3, 4. o.	3, 4. o.
Czegléd „	11 12 „	10 15 éjjel.	8 54 „
Szolnok „	12 22 déln.	12 5 „	11 42 „
Marb-Tur „	2 1 „	2 55 reg.	4 16 „
Csaba „	3 36 „	5 35 „	7 33 o.
Arad érkező	3 56 „	6 — „	
„ indulás	5 46 este.	8 36 „	
Temesvár érke.			

V. Temesvár s Aradról Pest s Bécs felé.

	6. p.	6. p.	6. p.
Temesvár ind.	1, 2, 3. oszt.	1, 2, 3, 4. o.	6. p.
„ „	10 17 reg.	5 56 déln.	
Arad „	12 12 „	8 40 „	3, 4. o.
„ ind.	12 30 déln.	9 10 „	3, 20 reg.
Csaba „	2 10 „	11 42 éj.	10 12 d. e.
Szolnok „	3 43 „	2 14 „	5 34 „
Marb-Tur „	4 54 „	4 27 reg.	5 34 „
Czegléd „	5 49 este.	5 49 „	6 59 este
Budapest „	8 31 „	8 45 „	
Bécs ész.v.ér.	6 3 regg.	6 9 este.	
„ áll.v. „	6 20 „	6 24 „	

III. Bécs és Pestről Nagyvárad felé.

	6. p.	6. p.	6. p.
Bécs ész.v.ind.	8 — este.	8 30 p. regg.	6. p.
„ áll.v. „	8 20 „	8 45 „	
Budapest „	7 30 reg.	6 26 este.	
	1, 2, 3. oszt.	1, 2, 3, 4. o.	3, 4. o.
Czegléd „	10 18 „	9 18 „	
P.-Ladány „	2 35 „	2 10 „	éjjel.
N.-Várad érke.	4 47 „	5 21 „	

VI. Nagyváradról Pest s Bécs felé

	6. p.	6. p.	6. p.
N.-Várad ind.	1, 2, 3. oszt.	1, 2, 3, 4. o.	6. p.
„ „	11 6 22 p. déln.	9 6 — „	éste.
P.-Ladány „	1 23 „	11 45 „	éjjel.
Czegléd „	5 49 „	5 59 „	regg.
Budapest „	8 31 „	8 45 „	este.
Bécsi ész.v. „	6 3 „	6 9 „	este.
„ áll.v. „	6 20 „	6 24 „	

A vonatok indulási ideje a közhöz eső állomásokról, valamint azok csatlakozása Aradon, Csabán, Nagyváradon, Küssán, Niskolczon és Temesváron a pályaudvaroknál kifüggesztett menetrendekből tudható meg.

Pályacsatlakozások:

I. Aradon: az első erdőlyi vasut személynova ná ához Gyula-Fehérvár felé s Petrozavod és Gyula-Fehérvár felé Szolnok s Szeged felé.

II. Csabán: az alföldi vasut vonat Sziged Nagyvárad, Arad, Temesvár és Szolnok felé.

III. Debrecczenben: Kassa és a m. északkeleti vasut vonathoz Sziget felé, s innen Czegléd felé.

IV. Kassán: a kassa-oderbergi vasuton Oderberg és Eperjes és a m. északkeleti vasut vonathoz Lemberg és Sziget felé. A kassa-oderbergi vasut 3. sz. személyvonata Oderberg és Eperjesről 2. sz. vonathoz Czegléd felé és ezen vasut Oderbergből jövő 5. sz. és Eperjesről jövő 305. sz. vegyes-vonatai a 6. sz. vonathoz Niskolcz felé.

V. Niskolczon: Hatvan és Budapest felé.

VI. Nagyváradon: az alföldi vasut vonathoz Eszék és az m. keleti vonathoz Kolozsvár és Brassó felé.

VII. Nyíregyházán: Ungvár felé.

VIII. Szerencsén: S.-A.-Ujhely Sziget felé.

IX. Szolnokon: Hatvan felé.

X. Temesváron: Szeged és Bázis felé.

Az Igazgatóság

HIVATALOS ÉS MAGÁN HIRDETÉSEK.

278.

1874.

Árverési hirdetés.

A debreczeni kir. tszék, mint kir. hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint a felperes Szakáll Péterné részére alperes Molnár Ferenc és neje Puspók Szusánától 500 frt tőke s járuléka erejéig lefoglalt, a debreczeni 4448 sz. tjkönyvbe bejegyzett s 650 ftrra becsült épületkel ellátott 299 0/1 m. m. j. májorsági föld a megkísérlett 1-ső árverésen el nem kelvén, a kitűzött 12-határkidőben u. m. k. évi február 13-án d. u. 3 órákor a tkvi irodában, kiküldött végrehajtó Kovács József által megtartandó árverésen, szükség esetére becsáron alól is, el fog adatni.

Kikiáltási ár a becsérték, melynek 10 %-a vagyis 65 frt, a venni szándékozók által a kiküldött árverelő kezéhez bánt pénzűl letendő.

A vételár 3 egyenlő részletben, és pedig a leütéstől számítva 1, 3, és 5 hónap alatt lefizetendő, — a bántat pénz az első részlethe tudatik.

A többi feltételek a kiküldöttnél és a telekhivatalban megtekinthetők.

Kelt Debrecczenben, a kir. törvényszék mint tkvi hatóság-nak 1874. január 16-án tartott ülésében.

Szentpétery Sándor,

aljegyző.

